

ESDEVENIR BUI TS I DISPONIBLES

per ROSER CAMINAL I HOMAR,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Ni en el moment en què Jesús desplega el volum d'Isaïes a la sinagoga per dir «avui s'han acomplert aquestes escriptures», ni l'evangeli d'avui, que ens fa aquesta recomanació *heu d'estimar els enemics*, no són textos cercats intencionadament per a la defensa d'unes reivindicacions o d'unes persones.

Davant el moment actual del judici als polítics i activistes independentistes, la complexitat de la situació és molt gran. Després de la defensa d'un acusat, la interpretació d'uns fou: quin model d'honestedat; i la interpretació dels altres: quin cinisme.

I avui, ja ho he dit, l'evangeli ens posa sobre la taula una proposta: estima, fes el bé, beneeix, prega pels qui t'ofenen...

Podem acostar-nos al Mestre, posar-nos al peu de la creu per veure el seu gran gest abans de morir i escoltar de nou aquestes paraules: «Pare, perdona'ls perquè no saben el que fan».

Segons Christian Duquoc:¹

- el perdó és un acte arriscat, és cosa de persones fortes; perquè es basa en l'esperança que la bondat obrirà al malfactor un espai diferent del que li presenta la seva lògica del mal;
- el perdó és lúcid;
- el perdó és un acte de llibertat;
- el perdó és un acte creador perquè accepta el malfactor i obre de nou de forma positiva unes relacions socials amb ell;
- el perdó obre el futur. Si la mort es presenta simbòlicament en la Bíblia com a conseqüència del pecat, és perquè la mort significa la no-comunicació, la destrucció irreversible;
- Jesús obre el futur per al propi pecador, perquè testimonia pel seu perdó que ningú queda definitivament tancat en l'odi i que el seu Déu és qui va abolí totes les barreres, perdonant els qui mataven el seu enviat.

François Bovon² reforça les tesis de Duquoc pel que fa a la possibilitat d'unes relacions noves quan els cristians estimen els enemics, perquè poden superar l'agressivitat i l'enemic es troba davant d'un company i no davant l'adversari.

Però François Bovon ens alerta, hi ha una manera incorrecte d'entendre l'amor als enemics i és bipolar: que ens situa davant per davant els enemics i nosaltres. La manera correcta i possible té un tercer pol: Jesús que ens parla. Si mantenim una relació viva amb ell, diu Bovon, podem fins i tot arribar a estimar els enemics perquè estem afectivament plens de Jesucrist i de Déu. «Us abocarà a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar».

Certament que ens caldrà moltes estones de pregària per escoltar i créixer en la confiança i esdevenir agents constructors del món nou que, malgrat tot, ja és en mig nostre.

¹ Christian DUQUOC, *Jesús, hombre libre*.

² François BOVON, *El evangelio según san Lucas*, vol. I.